

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/84/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5922010372
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5922010372.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. decembra 2022 sťažnosť odsúdeného K. V. proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8Nt/54/2022 zo dňa 23.11.2022, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného K. V. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Samosudca Okresného súdu Ružomberok uznesením, sp.zn. 8Nt/54/2022 zo dňa 23.11.2022 rozhodol podľa § 411 ods. 1 Tr. por. a § 9 ods. 2, ods. 4 písm. a) Zákona č. 475/2005 Z.z. tak, že návrh odsúdeného K. V., nar. X.X.XXXX v H., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ružomberok, na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp.zn. 1T/5/2021 zo dňa 15.2.2021, právoplatným dňa 19.3.2021, vo výmere 2 (dva) roky a trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp.zn. 0T/80/2019 zo dňa 23.8.2019, právoplatným dňa 23.8.2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1Tos/31/2020 zo dňa 31.3.2020 vo výmere 2 (dva) roky, zamietla.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate s poukazom na nasledovné:

Odsúdený K. V. si aktuálne vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky so zaradením do stredného stupňa stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp.zn. 1T/5/2021 zo dňa 15.2.2021, právoplatným dňa 9.3.2021, predpokladaný koniec trestu má odsúdený určený na 21.2.2023 (odsúdený výkon trestu odňatia slobody nastúpil dňa 24.2.2021 a do výkonu trestu odňatia slobody mu bola započítaná väzba od 20.8.2019 do 23.8.2019). Kontinuálne po výkone tohto trestu odňatia slobody bude odsúdený pokračovať vo výkone trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky so zaradením do stredného stupňa stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp.zn. 0T/80/2019 zo dňa 23.8.2019, právoplatným dňa 23.8.2019 v spojení s uznesením Okresného súdu Martin, sp.zn. 0T/80/2019 zo dňa 11.2.2020 a v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1Tos/31/2020 zo dňa 31.3.2020, právoplatným dňa 31.3.2020 (so započítaním doby zadržania od 24.11.2019 do 26.11.2019 a vykonaný trest odňatia slobody od 26.11.2019 do 24.2.2021). Predpokladaný koniec trestu má odsúdený určený na 21.11.2023.

Odsúdený K. V. písomným podaním doručeným Okresnému súdu Ružomberok dňa 19.10.2022 požiadal o zmenu stupňa stráženia z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia na ústav na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Návrh odsúdený zdôvodnil tým, že chce udržiavať kontakt s rodinou, zhoršila sa im finančná situácia, je náročné pokryť náklady s tým spojené, chce byť preradený do minimálneho stupňa stráženia, aby mohol naďalej udržiavať kontakt s rodinou, hlavne so synom.

Na verejnom zasadnutí konanom o návrhu odsúdeného na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody odsúdený zotrval na svojom návrhu. Uviedol, že chce byť preradený kvôli návštevám, aby sa mohol stretávať so svojim otcom a so synom, lebo je to pre nich finančne náročné. Vo výkone trestu odňatia slobody pracuje, spáchanú trestnú činnosť ľutuje. Snaží sa dostať do minimálneho stupňa stráženia, chce ísť do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia do Sučian, aby sa mohol stretávať so synom.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Ružomberok, kde si odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody v strednom stupni stráženia okrem iného vyplynulo, že K. V. bol do výkonu trestu odňatia slobody predvedený príslušníkmi PZ dňa 26.11.2019 a dňa 18.12.2020 bol preradený z diferenciačnej skupiny „C“ na „B“. Spočiatku k trestnej činnosti nezastával kritický postoj, postupom času však tento postoj upravil a zmenil ho na kritický. Odsúdenému boli doposiaľ udelené tri disciplinárne odmeny, disciplinárne tresty nie sú evidované. Po druhej disciplinárnej odmene sa odsúdený dostal do verbálneho konfliktu s iným odsúdeným, fyzickému konfliktu zabránil referent režimu. Odsúdený má bohaté skúsenosti s výkonom trestu odňatia slobody. Správanie a vystupovanie odsúdeného k personálu bolo na požadovanej úrovni. V rámci interpersonálnych vzťahov medzi ním a ostatnými odsúdenými nedostatky nezaevidovali. Sklony k agresívnemu a impulzívnemu správaniu neboli zistené. Ústavný poriadok a iné interné predpisy dodržiaval. Zúčastnil sa stretnutí s klubom Anonymných alkoholikov, bol členom sociálno - psychologickéj výcvikovej skupiny so zameraním na prevenciu drogových závislostí. Do aktivít kultúrno - osvetovej činnosti sa zapájal na uspokojivej úrovni. Od začiatku výkonu trestu odňatia slobody prejavoval záujem o pracovné zaradenie, pracoval na viacerých pracoviskách. Na všetkých pracoviskách svoje povinnosti plnil a k práci sa staval zodpovedne, nedovolené činnosti sa nedopúšťal. Okrem iného sa podieľal na upratovaní spoločných priestorov oddielu a cely. Kontakt s vonkajším prostredím udržiaval s rodinnými príslušníkmi, vzťahy s rodinou sa dajú hodnotiť ako dobré. Počas výkonu trestu odňatia slobody si plní vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi z pracovnej odmeny. V čase nástupu na výkon trestu mal syn odsúdeného jeden rok. Je možné konštatovať, že sa v odsúdenom prebúdzajú otcovský cit a ten je pre neho motivačný aj pri náhľade na jeho trestnú minulosť. Odsúdený K. V. počas výkonu trestu odňatia slobody v rámci ústavu so stredným stupňom stráženia plní program zaobchádzania v oblastiach zaraďovania do práce, aktivít vo voľnom čase a vzťahoch s vonkajším svetom. V oblasti edukácie plní stanovené ciele čiastočne, avšak vyvíja snahu plniť aj túto oblasť. Participácia a snaha odsúdeného plniť program zaobchádzania je na dobrej úrovni. Po jeho prípadnom preradení do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a po následnom stanovení nového programu zaobchádzania je predpoklad, že bude mať snahu program zaobchádzania plniť aj v ústave s minimálnym stupňom stráženia a proces resocializácie by mohol v jeho prípade napredovať. Záverom možno konštatovať. Že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na zmenu spôsobu výkonu trestu a odporúča sa jeho preradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Zástupca ÚVTOS, v ktorom si odsúdený trest odňatia slobody vykonáva, aj na konanom verejnom zasadnutí zotrval na obsahu hodnotenia vypracovaného na odsúdeného, od jeho vypracovania nedošlo k žiadnej zmene a zostávajú v platnosti jeho závery a odporúčanie.

Odsúdený má v odpise z registra trestov 25 záznamov, v prípade piatich odsúdení má tieto zahladené s fikciou neodsúdenia. Nepodmienečný trest odňatia slobody mu bol uložený 1- krát a v jednom prípade došlo k nariadeniu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol pôvodne podmiennečne odložený.

Podľa § 411 ods. 1 Tr. por., o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje na verejnom zasadnutí súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva, na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody alebo odsúdeného alebo aj bez takého návrhu. O návrhu rozhodne súd najneskôr do 60 dní od jeho doručenia.

Podľa § 9 ods. 1, 2 Zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov, o zmene spôsobu výkonu trestu rozhoduje súd podľa osobitného predpisu. Ak odsúdený zaradený do ústavu s vyšším stupňom stráženia plní program zaobchádzania, môže mu súd zmeniť spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s nižším stupňom stráženia; to neplatí pre odsúdeného na doživotný trest.

Podľa § 9 ods. 4 písm. a) citovaného zákona, odsúdený môže podať návrh o zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody preradením len do ústavu s nižším stupňom stráženia po vykonaní tretiny trestu, ak bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 9 ods. 5 Zákona č. 475/2005 Z.z. uvedeného zákona, odsúdený môže podať návrh podľa odseku 4 najskôr po uplynutí šiestich mesiacov od začiatku výkonu trestu; ak bol odsúdenému uložený trest kratší ako šesť mesiacov, po uplynutí troch mesiacov.

Podľa § 11 citovaného zákona, zaobchádzanie s odsúdeným je súhrn aktivít, ktorých účelom je diferencovaným spôsobom zabezpečiť výkon práv a povinností podľa tohto zákona, podporovať a

rozvíjať zmysel pre zodpovednosť, dodržiavanie zákonov a spoločenských noriem, pozitívne osobnostné vlastnosti, úctu k iným, sebaúctu a pozitívny vzťah k rodine. Pri zaobchádzaní s odsúdeným sa dbá aj na obmedzovanie nepriaznivých vplyvov väzenského prostredia.

Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení a z vykonaných dôkazov dospel súd k záveru, že odsúdený K. V. nespĺňa zákonné podmienky na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia na ústav na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Pre pozitívne rozhodnutie súdu o návrhu odsúdeného na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody okrem uplynutia doby, musí odsúdený spĺňať aj ďalšiu podmienku ktorou je, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody svojim správaním preukázal polepšenie a možno očakávať, že účel trestu bude splnený aj v nižšej nápravno-výchovnej skupine, v danom prípade v minimálnom stupni stráženia. Odsúdený síce spĺňa podmienku vykonania tretiny uloženého trestu (§ 9 ods. 4, ods. 5 Zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody). Odsúdený však nespĺňa podmienku plnenia programu zaobchádzania v strednom stupni stráženia, keď program zaobchádzania plní len čiastočne (hoci sa odsúdený snaží participovať na dosiahnutí stanovených cieľov). Odsúdený stanovený program zaobchádzania plní v bode vzťahu s vonkajším svetom a v bode aktivity vo voľnom čase, taktiež v bode zaraďovania do práce, v bode edukácia odsúdený stanovené ciele programu plní čiastočne, teda proces resocializácie u odsúdeného ešte nebol úplne zavŕšený. Nemožno tiež opomenúť skutočnosť, že odsúdenému bolo v minulosti uložených jedenásť nepodmienečných trestov odňatia slobody a i napriek ukladaniu nepodmienečných trestov odňatia slobody a ich výkonu sa dopúšťal ďalšej a ďalšej trestnej činnosti, pričom aj v minulosti si trest odňatia slobody vykonával v strednom stupni stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený K. V. ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí. Zhlásenú sťažnosť odsúdený zdôvodnil písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 25.11.2022:

Odsúdený s rozhodnutím okresného súdu, ktorým zamietol jeho návrh na preradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nesúhlasí. Kládie otázku, čo má robiť, aby splnil podmienky na preradenie. Zúčastňuje sa všetkých aktivít ústavu, je zaraďovaný na vonkajšom pracovisku, udržiava kontakty s rodinou. Nežiada o prepustenie z ústavu, len o preradenie zo stredného do minimálneho stupňa stráženia, teda z ústavu do ústavu. Uvedené žiada z dôvodu, aby sa mohol stretávať so synom. Pre jeho otca je cestovanie za ním do ústavu na výkon trestu odňatia slobody časovo a finančne náročné, aby mu do ústavu pravidelne vodil syna, s ktorým nechce stratiť kontakt. Jedná sa o opakovaný návrh.

Prokurátor sa k sťažnosti odsúdeného vyjadril písomným podaním zo dňa 9.12.2022, doručeným Okresnému súdu Ružomberok dňa 9.12.2022:

Prokurátor sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu, ktoré považuje za zákonné a správne. Navrhuje, aby krajský súd sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Krajský súd v Žiline na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri skúmaní prihliadol i na chyby, ktoré sťažnosťou vytýkané neboli a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného K. V. bola podaná v zákonom stanovenej lehote, proti rozhodnutiu proti ktorému je prípustná, oprávneným subjektom, avšak nie je dôvodná.

Krajský súd primárne uvádza, že okresný súd v súdnej veci postupoval dôsledne, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Povinnosť vyplývajúca z citovaného ustanovenia, teda povinnosť zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí aj pre rozhodovanie o ktorejkoľvek otázke, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Náležite teda musí byť zistené aj to, či odsúdený spĺňa zákonné podmienky pre rozhodnutie o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, konkrétne, či odsúdený má vykonanú príslušnú časť trestu odňatia slobody a súčasne, či odsúdený plní program zaobchádzania. Z týchto zistení je potom potrebné vychádzať pri rozhodnutí.

Vo veci konajúcejmu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť žiadne pochybenie v konaní, ktoré predchádzalo vyhláseniu napadnutého uznesenia. Konajúci súd prvého stupňa zároveň dokazovaním na verejnom zasadnutí vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie o návrhu odsúdeného na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody. Rozhodol vecne správne a zákonne, keď návrh

odsúdeného K. V. na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody z ústavu so stredným stupňom stráženia na ústav s minimálnym stupňom stráženia zamietol. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozhodnutím prvostupňového súdu a v podrobnostiach naň odkazuje, nakoľko rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného sťažnostného súdu tvoria jednotu a pri existencii správneho a podrobne zdôvodneného rozhodnutia súdu prvého stupňa sťažnostný krajský súd nevidí dôvod v tomto svojom rozhodnutí znovu opakovať správne dôvody rozhodnutia súdu prvého stupňa. Úlohou sťažnostného súdu, po preskúmaní vecnej správnosti a zákonnosti napadnutého rozhodnutia, ako aj konania ktoré mu predchádzalo, je ďalej reagovať na sťažnostné námietky odsúdeného.

Krajský súd na úvod pripomína, že odsúdený K. V. si aktuálne vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), g) Tr. zák. trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp.zn. OT/80/2019 zo dňa 23.8.2019, právoplatným dňa 23.8.2019, v spojení s uznesením Okresného súdu Martin, sp.zn. OT/80/2019 zo dňa 11.2.2020 a v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1Tos/31/2020 zo dňa 31.3.2020, právoplatným dňa 31.3.2020. Odsúdený má predpokladaný koniec tohto trestu dňa 21.2.2023. Kontinuálne odsúdený po výkone tohto trestu odňatia slobody nastúpi výkon súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp.zn. 1T/5/2021 zo dňa 15.2.2021, právoplatným dňa 9.3.2021 za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), g), ods. 2 písm. b) Tr. zák. Predpokladaný koniec tohto ďalšieho trestu má odsúdený plánovaný na deň 21.11.2023 (z dôvodu zápočtu pred tým vykonaného trestu odňatia slobody do tohto súhrnného trestu odňatia slobody).

Podľa § 9 ods. 4 písm. a) Zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody, odsúdený môže podať návrh o zmenu spôsobu výkonu trestu preradením len do ústavu s nižším stupňom stráženia po vykonaní tretiny trestu, ak bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 9 ods. 5 Zákona č. 475/2005 Z.z. uvedeného zákona, odsúdený môže podať návrh podľa odseku 4 najskôr po uplynutí šiestich mesiacov od začiatku výkonu trestu; ak bol odsúdenému uložený trest kratší ako šesť mesiacov, po uplynutí troch mesiacov.

Podľa § 9 ods. 2 vyššie uvedeného zákona, ak odsúdený zaradený do ústavu s vyšším stupňom stráženia plní program zaobchádzania, môže mu súd zmeniť spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s nižším stupňom stráženia, to neplatí pre odsúdeného na doživotný trest.

Ako vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení, u odsúdeného súd môže rozhodnúť o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody z vyššieho do nižšieho stupňa stráženia, ak má vykonanú príslušnú časť trestu a súčasne odsúdený vo vyššom stupni stráženia musí plniť program zaobchádzania. Aj keď odsúdený K. V. má vykonanú príslušnú časť trestu odňatia slobody pre vyhovieň jeho žiadosti a od právoplatnosti rozhodnutia o jeho predchádzajúcej žiadosti uplynula zákonom určená doba (§ 9 ods. 6 Zákona č. 475/2005 Z.z.), odsúdený nespĺňa ďalšiu zákonnú podmienku, ktorá musí byť splnená kumulatívne (súčasne) a sice, odsúdený vo vyššom (strednom) stupni stráženia plní program zaobchádzania len čiastočne, ako to vyplýva zo správy ústavu na výkon trestu odňatia slobody vypracovanej pre potreby tohto konania a ako na to správne poukázal súd prvého stupňa pri skúmaní splnenia zákonných podmienok pre vyhovieň návrhu odsúdeného. Konkrétne odsúdený v oblasti edukácie plní stanovené ciele čiastočne (program zaobchádzania plní v oblastiach zaraďovanie do práce, aktivít vo voľnom čase a vzťahov s vonkajším svetom).

Ďalej krajský súd uvádza, že na preradenie do nižšieho stupňa stráženia odsúdený aj za splnenia zákonných podmienok nárok nemá, čo zákonodarca v ustanovení § 9 ods. 2 Zákona č. 475/2005 Z.z. vyjadril slovom „môže“. Sú tu aj ďalšie skutočnosti, ktoré by aj v prípade splnenia zákonných podmienok u odsúdeného bránili takémuto rozhodnutiu. Okresný súd v tejto súvislosti správne poukázal na doterajšie početné odsúdenia K. V., ako to vyplýva z odpisu z registra trestov a rovnako tak správne poukázal na početné výkony nepodmienečného trestu odňatia slobody odsúdeným doposiaľ. Odsúdenému už v minulosti bol uložený a vykonával si trest odňatia slobody v minimálnom stupni stráženia, no výkon trestu odňatia slobody v minimálnom stupni stráženia si u neho dostatočne nespĺnil svoj účel a nevedol k jeho náležitej prevýchove a náprave, keď odsúdený ďalej opakovane páchal úmyselnú trestnú činnosť majetkovej povahy a bol mu opakovane ukladaný a vykonával si nepodmienečný trest odňatia slobody v

strednom stupni stráženia. Aj z hodnotenia aktuálneho výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody odsúdeným ústavom na výkon trestu odňatia slobody je zrejmé, že odsúdený z dlhodobejšieho hľadiska sa nedokáže správať na požadovanej úrovni (a to v prísnejšom strednom stupni stráženia), keď po získaní disciplinárnej odmeny mu bola zmenená diferenciačná skupina z „C“ na „B“ a po získaní ďalšej disciplinárnej odmeny už v diferenciačnej skupine „B“ bol disciplinárne potrestaný z dôvodu konfliktu s iným odsúdeným.

Krajský súd potom uzatvára, že odsúdený aj aktuálne nespĺňa zákonné podmienky na rozhodnutie o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody preradením z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a je teda plne na mieste rozhodnutie o zamietnutí jeho návrhu na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený ani v rámci podanej sťažnosti neuviedol žiadne také relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu vecne správneho a zákonného rozhodnutia okresného súdu a ktoré by mali relevantný vplyv na pozitívne rozhodnutie o jeho žiadosti.

Krajský súd na záver poznamenáva, že ústav v rámci podanej správy na odsúdeného v súvislosti s týmto konaním uviedol, že u odsúdeného odporúča jeho preradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. V tejto súvislosti však krajský súd považuje za potrebné poznamenať, že súd nie je viazaný odporúčaním ústavu. Nakoľko bolo nepochybne tak okresným, ako aj krajským súdom zistené, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody v zmysle jeho návrhu, neprichádza do úvahy iné ako zamietavé rozhodnutie súdu. Krajský súd tiež považuje za potrebné uviesť, že záverečné odporúčanie ústavu na preradenie odsúdeného do minimálneho stupňa stráženia ani nemá oporu v predchádzajúcich konštatovaniach ústavu v správe, keď v správe ústav výslovne uvádza, že odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na zmenu spôsobu výkonu trestu. Ak odsúdený v prísnejšom strednom stupni stráženia ohľadne programu zaobchádzania v oblasti edukácia plní stanovené ciele len čiastočne, u odsúdeného aktuálne nemožno s istotou očakávať plnenie stanoveného programu zaobchádzania v miernejšom minimálnom stupni stráženia.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd sťažnosť odsúdeného K. V. ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.
Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.